گالری جهان

گاردین
چگونه امریکایی‌ها اتهام شکنجه را رد می‌کنند

پای ویکی لیکسی دیگر در میان است؟ دفعه گذشته هم ابتدا گاردین اسناد ۹۰ هزار برگی از پرونده جنگ افغانستان را رو کرد و فاش کرد چه جنایت‌هایی در افغانستان صورت گرفته است. حالا میدان عوض شده و عراق سوژه است. باز هم امریکایی‌ها دسته‌گل به آب داده‌اند و این طور که گاردین در گزارشی اختصاصی نشان می‌دهد آنها در عراق رو به شکنجه افراد دستگیرشده آورده‌اند و با آنها همانند برده رفتار کرده‌اند. عکس یک گاردین هم درباره این موضوع است. عکس، فردی در بند را نشان می‌دهد که توسط نظامیان امریکایی دوره شده و با چشم‌بند حرکت می‌کند. گاردین در تیتر یک خود نیز به این موضوع توجه کرده است: اسناد فاش‌شده نشان می‌دهد چگونه امریکایی‌ها اتهام شکنجه را در عراق رد می‌کنند. تمام صفحه یک روزنامه گاردین در اختیار این گزارش اختصاصی است. در زیرتیتر این گزارش نوشته شده است حدود ۱۵ هزار مرگ پنهان در جنگ عراق اتفاق افتاده که حالا اسنادش فاش شده است. در ستون سمت راست گاردین هم خبری از تمدید قرارداد وین رونی منتشر شده است. او بعد از کلی سر و صدا دوباره با منچستریونایتد قرارداد پنج‌ساله بست. با این حساب رونی نمی‌رود.

واشنگتن‌تایمز ویکلی؛ همه نشانه‌های عصبانیت

مسوولان ضمیمه هفتگی روزنامه واشنگتن‌تایمز، برای دوشنبه پرونده‌ای پر و پیمان درباره التهابات انتخابات کنگره و درگیری‌های دموکرات‌ها و جمهوریخواهان تهیه کرده‌اند. تیتر یک ضمیمه که روی جلد آمده است از عصبیت حزب جمهوریخواه خبر می‌دهد. واشنگتن‌تایمزویکلی نوشته: همه نشانه‌های عصبانیت. طرح جلد هم تبلیغ آقای روبرت هارت را روی بدنه یک ون یا مینی‌بوس نشان می‌دهد. ناگفته نماند طراح واشنگتن‌تایمزویکلی با کلمه هارت که نام فامیل کاندیدای جمهوریخواهان است و البته ضرر و زیان و رنجش هم معنی می‌دهد، بازی کرده است. دعوای تبلیغاتی و انتخاباتی اعضای کنگره برای انتخابات میان‌دوره‌ای اوج گرفته است. طرفین در رسوا کردن یکدیگر کم نمی‌گذارند و از رسانه‌ها برای تخریب استفاده می‌کنند. ضمیمه واشنگتن‌تایمز برای این هفته مطلبی دارد درباره چین. همان طور که اخبارش رسید چینی‌ها تصمیم گرفته‌اند تغییراتی در مدل حکومتداری‌شان به وجود بیاورند. ضمیمه هفتگی واشنگتن‌تایمز به این موضوع توجه کرده است و البته این سوژه را با عنوان ایجاد انشعاب در مدل چینی پیگیری می‌کند.

گزارش یک

چه وقت عصبانیت به جنون مبدل می‌شود

ترجمه: حسام‌الدین وحیدمهر

هیچ چیز مانند اتفاقاتی که در ورزش بچه‌ها رخ می‌دهد نمی‌تواند افراد را عصبانی کند. وقتی در خطوط کناری گیر می‌کنند و نمی‌توانند درست پاس بدهند این مربیان و والدین هستند که مدام سر یکدیگر، داور و حتی بعضی وقت‌ها سر بچه‌ها داد می‌زنند. در همین بهار اخیر بود که فهمیدم رفتارها در چنین موقعیت‌هایی چقدر می‌تواند بد باشد. پسر ۹ساله من که برای یک تیم فوتبال بازی می‌کند به محوطه جریمه زمین حریف رسیده بود و در موقعیت خوبی قرار داشت و واضح بود که مربی تیم رقیب به هر قیمت خواستار پیروزی بود. بالا و پایین می‌پرید، فریاد می‌زد و هر از گاهی چیزی را به این طرف و آن طرف پرتاب می‌کرد تا بتواند نتیجه بهتری بگیرد. در ادامه رفتاری کاملاً پرخاشگرانه از خود بروز می‌داد، که مخاطب آن من و گروهی از مادران هم‌تیمی‌های پسرم بود. در آخر هم برای اینکه از خجالت همه دربیاید با ما درگیری لفظی پیدا کرد. این تجربه من را به شدت شگفت‌زده کرد. آیا عصبانیت می‌تواند نوعی بیماری باشد؟ در بسیاری از موارد، از کوره در رفتن و احساسات عاطفی سرسختانه همگی یک اختلال محسوب می‌شوند. افرادی که به شدت غمگین‌اند دچار افسردگی هستند و افرادی هم که دائماً در نگرانی به سر می‌برند از بیماری اضطراب رنج می‌برند. اما آیا افرادی که دچار عصبانیت هستند در این گروه قرار می‌گیرند؟ عمدتاً عصبانیت به عنوان یک رفتار احساسی ثانویه قلمداد می‌شود که وابسته به موقعیت‌های روانشناختی دیگر است. چنین تصور می‌شود که افراد به این دلیل که غمگین، مضطرب یا خسته هستند عصبانی می‌شوند. این نظریه که عصبانیت می‌تواند مشکلی باشد که خود بدون وابستگی به عوامل دیگر بروز کند بحثی است که مدت‌های مدید در میان روانشناسان و روانپزشکان وجود داشته. اما امروزه بسیاری از متخصصان سلامت روان مخالف این نظریه هستند که عصبانیت باید مستقلاً تشخیص داده شده و درمان شود. این گروه بر این باورند که عصبانیت یک مشکل شناخته‌شده بالینی است که باید مستقلاً تحت درمان معقول و مناسب قرار گیرد. تفاوت قائل شدن میان عصبانیت معمولی و عصبانیت مفرط کار بسیار مشکلی است. با این همه تمامی افراد هر از گاهی واقعاً عصبانی می‌شوند، اما آنها در نوع عصبانیت تفاوت‌های اساسی زیادی با هم دارند. چنین تصور می‌شود که آنچه عصبانیت اختلالی نامیده می‌شود، از شدت بیشتری برخوردار باشد در افرادی که با اختلال عصبانیت روبه‌رو هستند. زمان بسیار کوتاهی طول می‌کشد تا این افراد آن را بروز دهند و واکنش‌های آنها نیز معمولاً آنی است. برای مثال در حالی که اکثر مردم از راننده بی‌ملاحظه‌ای که جلوی آنها پیچیده فقط ناراحت می‌شوند، برخی دیگر که دچار عصبانیت اختلالی هستند ممکن است در مقابل این عمل با رفتاری تلافی‌جویانه از طریق تعقیب ماشین و حتی مجبور کردن آن به خروج از جاده به این کار واکنش نشان دهند. در عصبانیت اختلالی، رفتار خشونت‌آمیز مکرراً رخ می‌دهد و دوام بیشتری خواهد داشت. در اکثر افراد، احساس عصبانیت به سرعت فروکش می‌کند. اما در افرادی که چنین مشکلی دارند روزها، هفته‌ها و حتی سال‌ها ادامه می‌یابد و احساس خشن آنها با گذر زمان افول نمی‌کند روانشناس بالینی چیپ تافریت در دانشگاه ایالتی کانتیکات و نویسنده «مدیریت عصبانیت برای همه» می‌گوید: پیامدهای این رفتار نیز از عوامل مهمی است. معمولاً عصبانیت اختلالی تاثیرات ویران‌کننده‌ای در زندگی فرد خواهد داشت، روابط و شغل آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد و حتی سلامت آنها را نیز تهدید می‌کند. پروفسور هاوارد کاسینو عضو هیات علمی روانشناسی دانشگاه هافستر می‌گوید: وقتی فردی عصبانی می‌شود، ضربان قلب وی بالا رفته و در نتیجه فشار خون نیز بالا می‌رود. در درازمدت این تغییرات به بدن صدمه می‌زند. تحقیقات متعدد نشان می‌دهد افرادی که زیاد عصبانی می‌شوند به میزان قابل توجهی در معرض بیماری‌های قلبی و سکته قرار می‌گیرند. بعضی از افراد در نشان دادن عصبانیت خود مشکل دارند، اینها کسانی هستند که در زمان ناراحتی و عصبانیت معمولاً فحاشی کرده یا با افراد درگیری فیزیکی پیدا می‌کنند. برخی هم در زمان عصبانیت گیج و دستپاچه می‌شوند. به گفته کاسینو واقعاً افرادی وجود دارند که در زمان عصبانیت آن را بروز نمی‌دهند و خود را تخلیه نمی‌کنند. این افراد در تنهایی و به آرامی خودخوری می‌کنند و در واقع عصبانیت را در سر خود تجربه می‌کنند. متاسفانه اکثر اوقات متقاعد کردن افراد عصبانی به اینکه کمک نیاز دارند بسیار مشکل است. آنها با این منطق که دیگران تحریک‌شان کرده‌اند، رفتار خود را توجیه می‌کنند و مثلاً مشکلات خانوادگی، سختی کار و درگیری با افراد بالاتر، مشکلات در زمان رانندگی را بهانه‌ای برای رفتار خود قرار می‌دهند و حاضر نیستند مسوولیت طغیان در رفتار یا فرو ننشاندن خشم خود را بپذیرند. وقتی افراد در مورد مشکلی آگاهی یابند، درمان‌هایی وجود دارد که می‌تواند به آنها کمک کند. برنامه‌های مدیریت خشم به افراد می‌آموزد که چگونه با استفاده از شیوه‌های ریلکسیشن (تمدد اعصاب) در موقعیت‌های استرس‌زا بهترین رفتار را داشته باشند. این برنامه‌ها گاهی مهارت‌های زندگی را نیز به افراد می‌آموزد و صلاحیت و کیفیت رفتار فرد را ارتقا می‌دهد تا در هر مقامی، به عنوان والدین، شریک زندگی یا همکار در کاهش سطح استرس و تقلیل میزان عصبانیت به هم کمک کنند.

منبع: لس‌آنجلس تایمز

عکس یک: پاریس

خوبی اتفاقات پاریس و دیگر شهرهای فرانسه این است که وسط آشوب‌ها و اعتصاب‌ها و درگیری‌ها، هر کس می‌تواند کار خودش را بکند. پاریس وسط بوی تند گاز اشک‌آور و دود و بلبشو گم شده اما این پسر فوتبالیست از هنرنمایی‌اش غافل نمی‌شود. گویی اعتصاب و اعتراضی در کار نیست. گویی اتوبوسی به آتش کشیده نشده است، گویی همه چیز آرام و معمولی است. پسر فوتبالیست با توپ حرکات نمایشی انجام می‌دهد و مردم هم روی پله‌های یکی از کلیساهای مشهور پاریس به نام سکر اکور (قلب پاریس) تجمع کرده‌اند و می‌خواهند دولت را از لایحه افزایش سن بازنشستگی منصرف کنند.

عکس: AFP

گالری جهان

تایم؛ چگونه رویای امریکایی ترمیم می‌شود

خواندن مجله تایم این هفته خالی از لطف نیست. رویای امریکایی ترکیب آشنایی است. از همان روز که کریستف کلمب این سرزمین را کشف کرد رویا شکل گرفت؛ ابتدا در قامت داشتن سرزمین مستقل، بعد دولت و آزادی و بعدتر خانه و سپس حتی جهان! مجله تایم در جدیدترین شماره خود پرونده‌ای درباره این رویا ترتیب داده است. ورودی این پرونده به قلم آقای فرید زکریاست و الحق که ورودی خواندنی و جالبی است. او هندی‌الاصل است. زکریا رویای امریکایی را از زبان کودک، دانش‌آموز، دانشجو، شهروند و تحلیلگر هندی- امریکایی شرح داده و آن را با رویای امریکایی خود شهروندان امریکا مقایسه کرده است. او در نهایت همه آن چیزهایی را که در طول تاریخ رویای امریکایی‌ها بوده توضیح داده و راه را برای خواندن دیگر مطالب این پرونده هموار کرده است. طرح جلد این مجله هم درباره این رویای ترک‌خورده است. خانه یکی از مهم‌ترین رویاهای امریکایی بوده است. در طرح جلد هوشمندانه تایم ترک خوردن حصار این رویا را می‌بینیم.

لیبراسیون؛ اعتصاب‌ها لغو نمی‌شود

مجلس فرانسه کار خودش را کرد و لایحه افزایش سن بازنشستگی را به تصویب رساند، اما شهروندان معترض فرانسه هم کار خودشان را می‌کنند. لیبراسیون در تیتر یک خود موضع مردم فرانسه را به گوش دولت رسانده است: اعتصاب‌ها لغو نمی‌شود. سندیکاها و گروه‌های معترض یک لنگه پا ایستاده‌اند سر حرف‌شان و نمی‌خواهند با لایحه دولت همراهی کنند. سیستم حمل و نقل، پمپ بنزین‌ها، دانشگاه‌ها، مدارس و ... تعطیل شده‌اند. افزایش دوساله سن بازنشستگی برای این شهروندان که با خدمات دولتی خو گرفته‌اند و تا بن دندان سوسیالیست هستند، یعنی پیش به سوی اهداف دست راستی و... لیبراسیون برای عکس جلد هم تصویری از شلنگ بنزین ایستگاه‌های بنزین تهیه کرده است؛ شلنگی که دست مردم است و یک قطره سوخت هم ندارد. کارگرها اعتصاب کرده‌اند و شهر دست مردم است. در بخش کوچکی از صفحه یک هم مطلبی درباره پرونده اختلاس بتانکور منتشر شده است. در صفحه یک تبلیغی از ضمیمه لیبراسیون هم چاپ شده است.